

РЕШЕНИЕ

№ 7701

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 16.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4086** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Н. В. В. , против Решение № СОА22-РИ09-116 /15.04.2022г. на М. Б. , заместник кмет на Столична община , с която е отказано да бъде предоставен достъп до обществена информация, поискана със заявление с рег. № СОА 22-ОИ94-49/11.04.2022г.

В жалбата са наведени подробни доводи за незаконосъобразност на заповедта. По същество се сочи, че заповедта не е мотивирана с приложимите разпоредби от ЗДОИ, обуславящи основание за отказ да се предостави обществена информация в хипотезата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ , тъй като е налице „надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Претендира се отменя на отказа и връщане на преписката на органа със задължителни указания да предостави на заявителя достъп до исканата обществена информация.

Ответникът – кметът на Столична община взема писмено становище за законосъобразност на постановения отказ и за отхвърляне на жалбата.

Административен съд София-град, 76-ти състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

От данните по делото е видно, че жалбоподателят е подал заявление № СОА 22-ОИ94-49/11.04.2022г. до кмета на Столична община, с което е поискал на основание чл. 24, ал. 1 и чл. 25 от ЗДОИ да му бъде предоставен копие от всички подписани договори, представляващи административно основание за реализация на 19-те проекта по Програма „С. – град на младите и активните „, посочени в Приложение № 1 – Списък на одобрените проекти към Решение № 836по т.30 от Протокол №44/16.12.2021г. на СОС.

Посочена е и предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация, а именно –електронен адрес [електронна поща].

Органът по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е счел, че искането е общо и неконкретизирано и в него не е посочен вида на исканата информация.

С Решение № СОА22-РИ09-116 /15.04.2022г. на М. Б., заместник кмет на Столична община, органът по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е отказал да предостави на заявителя достъп до исканата информация. М. Б., заместник кмет на Столична община е издал посоченото решение на основание Заповед №СОА17-РД09-1027 / 20.11.2017г. на Кмета на с СО и Заповед №СОА19-РД09-1412/11.10.2019г. на Кмета на СО. Отказът е постановен фактически без да се сочи правно основание и е мотивиран с извод, че исканата информация не е конкретизирана, подписаните договори са с участието на трети лица, същата е публично оповестена, както и че търсената информация не е с надделяващ обществен интерес.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

В случая жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, като в съответствие с чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ е подал заявление, съдържащо реквизитите по т. 1-4. В заявлението изрично е посочена и формата за предоставяне на достъп до исканата информация.

Заявлението е адресирано до кмета на Столична община, който е орган на изпълнителната власт в общината /чл. 38, ал. 1 от ЗМСМА/ и безспорно има качеството на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ. М. Б., заместник кмет на Столична община е издал посоченото решение на основание Заповед №СОА17-РД09-1027 / 20.11.2017г. на Кмета на с СО и Заповед №СОА19-РД09-1412/11.10.2019г. на Кмета на СО. Видно от текста на решение № 836 от 16.12.2021г. на СОС /л.34-35 / координатор на Програмата по която са сключени 19 бр. договори е Заместник кмет на СО, направление „Култура,

образование, спорт и младежки дейности“ .

Обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на изискванията за форма на акта, както и в нарушение на процесуалните правила.

В случая е безспорно, че исканата информация, предмет на заявлението за достъп, има характера на обществена информация съгласно легалната дефиниция в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. По смисъла на сочената разпоредба такава е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора, има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Предмет на процесното заявление за достъп е информация, свързана със сключени договори по одобрени проекти по програма „С. – град на младите и активните „, както и тяхното изпълнение и финансиране , поради което безспорно засяга обществения живот. В мотивите на заявлението , подадено от жалбоподателя се посочва , че исканата информация ще му даде възможност да си състави собствено мнение за дейността на Кмета на СО и Столичен общински съвет и е налице надделяващ обществен интерес . Освен това, търсената информация е свързана с дейността на органа и се съхранява в архивите на Столична община. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Според определенията, дадени в чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

В случая исканата информация в заявлението представлява официална обществена информация по смисъла на чл. 10 от ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ дава широко определение на обществената информацията като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, стига да преследва легитимната цел заявителят да си състави собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Обществената информация се създава и съхранява от органите и техните администрации (чл. 9, ал. 1 ЗДОИ). Когато се съдържа в актовете на държавните органи при осъществяване на техните правомощия, тя е официална (чл. 10, ал. 1 ЗДОИ), а когато се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, тя е служебна информация (чл. 11, ал. 1 ЗДОИ).

За да постанови оспорения отказ, органът се е позовал , че исканата информация не е конкретизирана , подписаните договори са с участието на трети лица и няма съгласие от тези лица , същата е публично оповестена , както и че търсената информация не е с надделяващ обществен интерес.

В разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1-3 от ЗДОИ изчерпателно са изброени хипотезите, обуславящи основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация. В конкретния случай отказът е мотивиран с наличие на обстоятелства по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, а именно: достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

ЗДОИ регламентира две хипотези, при които исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, а именно: когато тя съдържа лични данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице, органът, в съответствие с чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, първо следва да се установи, че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, и второ, да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците (арг. от чл. 17, ал. 3 във вр с ал. 2 от ЗДОИ). В обжалваното решение такъв анализ липсва. Съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ едва след подробна аргументация по посочените обстоятелства исканата информация може да се откаже. И тук обаче, подобно на чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ, е предвидено задължение за предоставяне на информацията, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ, когато исканата информация: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконсъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица.

Нормата на § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ въвежда оборима презумпция, че до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице в изброените хипотези по т. „а“ до „е“. Тази презумпция обръща тежестта на доказване - не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес.

В оспорената заповед въобще липсва анализ и обосновка дали в случая е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ. Нито са

посочени, нито са анализирани приложимите материалноправни норми на ЗДОИ – чл. 31, ал. 4 и 5 и чл. 17, ал. 2 и 3 във вр. с § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ в контекста на търсената обществена информация. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения, обусловили липсата на изключващата предпоставка по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, т.е. че не е налице надделяващ обществен интерес. В оспореното решение декларативно е посочено, че търсената информация не е с надделяващ обществен интерес, без да са изложени конкретните съображения за този извод. Следователно не е изяснено дали е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ.

Съдът не приема твърдението на ответника, че исканата информация е публикувана при условията на чл.15,ал.1,т.6 от ЗДОИ. Доказателствата по делото опровергават, че поисканата от жалбоподателя информация - копие от всички подписани договори, представляващи административно основание за реализация на 19-те проекта по Програма „С. – град на младите и активните „, посочени в Приложение № 1 – Списък на одобрените проекти към Решение № 836по т.30 от Протокол №44/16.12.2021г. на СОС е публикувана и е общодостъпна .

В оспореното решение на практика липсват изчерпателни фактически мотиви за постановения отказ, съотносими към основанието за отказ по чл. 37 от ЗДОИ.

По изложените съображения оспореният отказ за достъп до обществена информация е незаконосъобразен, поради което следва да се отмени, а преписката – да се върне на задължения субект за ново мотивирано произнасяне, като се направи преценка за наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5, б. „а“ – „е“ и т. 6 от ДР на ЗДОИ във връзка с чл. 17, ал. 2 и 3 от ЗДОИ и чл. 31, ал. 4 и 5 от ЗДОИ. Органът следва да мотивира преценката си за наличието на надделяващ обществен интерес, като съобрази представените от жалбоподателя доказателства.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски, изразяващи се в заплатена държавна такса в размер на 10 лв. за образуване на съдебното производство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 76-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № СОА22-РИ09-116 /15.04.2022г. на М. Б., заместник кмет на Столична община, по жалба на Н. В. В. .

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на Столична община за произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация с рег. № СОА 22-ОИ94-49/11.04.2022г. съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. В., направените по делото

разноски в размер на 10 (десет) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.
ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: